

W., dnia 3 października 2018r.

sygn. akt OSD 45/18

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 3 października 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. A. D.

Sędziowie: r. pr. Z. P. (sprawozdawca)

r.pr. M. S.

Protokolant: r.pr. K. J.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. M. K.

sprawa z zażalenia L. K. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 30 czerwca 2018 r. sygn.akt. RD 92/18 o odmowie wszczęcia dochodzenia.

postanowił:

I.

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) z dnia 30 czerwca 2018 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie rozpoznawanej pod sygn.akt. RD 92/18

II.

zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2018r., sygn. akt RD 92/18 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie wywołanej złożeniem przez Pana L. K. skargi zawierającej wnioszek o ukaranie radcy prawnego T. B. , któremu zarzucił popełnienie czynów sprzecznych z zasadami etyki zawodowej radców prawnych, a mianowicie art. 38 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i art. 4.4 Kodeksu Etyki Prawników (...). Według twierdzeń skarżącego radca prawny T. B. , w piśmie procesowym skierowanym do Sądu Okręgowego (...) z dnia 28.03.2018r. w sprawie sygn. akt XGC 572/17 podał nieprawdziwą informację, że skarżący został odwołany w trybie natychmiastowym z funkcji członka zarządu spółki (...) sp. z o.o. (...) w związku ze stwierdzeniem ewidentnych uchybień i działań na szkodę spółki i podejmowaniem czynności wymierzonych w jej interesy. Nadto radca prawny T. B., w sposób nieuprawniony, wkraczając w kompetencje sądu , pouczał sąd w kwestii obciążenia strony (skarżącego) kosztami postępowania.

W toku postępowania wyjaśniającego Rzecznik Dyscyplinarny ustalił, że radca prawny T. B. złożył w imieniu spółki (...) sp. z o.o. (...) pismo procesowe z dnia 28.03.2018r. w sprawie sygn. akt XGC 572/17 stanowiące odpowiedź na pozew złożony przez L. K. występując jako pełnomocnik substytucyjny radcy prawnego A. P.. Oceniając treść tego pisma i biorąc pod rozwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz argumentację przytoczoną przez L. K. w skardze z dnia 14.05.2018r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdził, że wymienione w skardze pismo procesowe, pod którym podpisał się radca prawny T. B. nie zawiera zwrotów, które można by zakwalifikować jako nie licujące z rangą zawodu, znieważające, pomawiające czy też naruszające dobra osobiste skarżącego. Sformułowania, które skarżący może uznawać za znieważające pomawiające czy też naruszające jego dobra osobiste stanowią w istocie powtórzenie informacji uzyskanych od mocodawcy. Stanowisko to potwierdzają zeznania złożone w dniu 13.06.2018r. przez członka zarządu wspomnianej spółki (...), który przed sądem twierdził, że L. K. „nieracjonalnie zarządzał spółką, zawierał niekorzystne pożyczki, podważał renomę spółki, wysyłał niekorzystne maile, w momencie odwołania z funkcji członka zarządu spółka pozostawała w złej kondycji finansowej, odwołanie nastąpiło w trybie natychmiastowym, działania skarżącego przynosiły

niekorzystne konsekwencje”. Powielanie powyższych informacji i ocen przez radcę prawnego T. B. nie może stanowić podstawy do uznania, że ten podawał świadomie „prawdopodobnie” nieprawdziwe informacje uzyskane od klienta (art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego). Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie ma podstaw, w stanie faktycznym określonym w skardze, do uznania, by doszło do przekroczenia przez radcę prawnego T. B. granic wolności słowa i pisma przysługującej mu na mocy przepisów art. 11ust.1 ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych i art. 38 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zastępca Rzecznika nie dopatrywał się też sprzeczności z zasadami etyki zawodowej w fakcie zgłoszenia przez pełnomocnika pozwanej spółki zastrzeżeń i uwag dotyczących wyliczenia opłaty sądowej przez powoda.

Pan L. K. wniósł zażalenie na to postanowienie domagając się jego uchylenia i ponownego rozpatrzenia skargi. Skarżący podtrzymał twierdzenia i wnioski przedstawione w skardze z 14.05.2018r. wskazując, że radca prawny T. B. nie wywiązał się należycie z obowiązku rzetelnego i starannego odejścia do prowadzonej sprawy i przytaczał nieprawdziwe informacje, których wiarygodność mógł bez trudu sprawdzić. W szczególności, we wspomnianym w piśmie procesowym dnia 28.03.2018r. co najmniej dwukrotnie podał okoliczności nieprawdziwe, niezgodne z zeznaniami złożonymi przez prezesa zarządu (...) spółki z o.o. W. S. w trakcie rozprawy sądowej w dniu 25.06.2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie stwierdził popełnienia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego błędów i uchybień, które mogłyby w istotny sposób wpłynąć na treść zaskarżonego postanowienia i uzasadniać jego uchylenie. Ustalenia faktyczne poczynione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego nie wskazują na to, aby radca prawny T. B. naruszył zasady obowiązujące przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego przewidziane w ustawie z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych i Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Tylko w wypadku przekroczenia granic rzeczowej potrzeby ocenianej w kontekście całokształtu sprawy, w której czynność ta była podejmowana, określona wypowiedź sformułowana w piśmie sporządzonym przez radcę prawnego w imieniu mandanta może stanowić przedmiot oceny w perspektywie naruszenia zasad określonych w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Sąd Dyscyplinarny podziela pogląd Rzecznika, że sformułowania zawarte w piśmie procesowym z dnia 28.03.2018r sporządzonym przez radcę prawnego T. B. w imieniu klienta Kancelarii, w której był zatrudniony, nie wykraczają poza granice poprawności przyznane pełnomocnikowi należycie dbającemu o dobro swego klienta, przyjęte w sprawach tego rodzaju, określone w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych i art. 38 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W świetle postanowień art. 38 ust. 3 K.E.R.P. oczywistym jest, że radca prawny nie może świadomie podawać informacji nieprawdziwych. Podawanie niezgodnych z prawdą informacji uzyskanych od klienta może generować odpowiedzialność dyscyplinarną, jeżeli radca prawny podaje takie nieprawdziwe informacje świadomie. Radca prawny nie ma przy tym obowiązku weryfikacji faktów i twierdzeń podawanych przez stronę i nie ponosi

odpowiedzialności za ich zgodność z prawdą, chyba że wzbudzają one oczywiste wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistością.

Okoliczności przytoczone przez radcę prawnego T. B. w piśmie z 28.03.2018r., na których niezgodność z rzeczywistością wskazał w skardze Pan L. K. , są powtórzeniem informacji uzyskanych przez pełnomocnika od mocodawcy. Potwierdzają to zeznania członka zarządu spółki (...) złożone 13.06.2018r. Nie ma podstaw, by uznać, że zeznania te winny wzbudzać oczywiste wątpliwości pełnomocnika co do ich zgodności z rzeczywistością.

Skarżący wystąpienia takich okoliczności nie wykazał, a w zażaleniu wskazał na dwa inne – jego zdaniem nieprawdziwe twierdzenia zawarte w odpowiedzi na pozew sporządzonej przez radcę prawnego T. B.. Mianowicie miał on twierdzić, że skarżący ponosił odpowiedzialność za wszelkie działania spółki, gdy według zeznań W. S. złożonych w dniu 25.06.2018r. skarżący nie ponosił odpowiedzialności za sprawy finansowe , a za wszystkie działania spółki był odpowiedzialny cały zarząd oraz że dopłaty do kapitału spółki zostały wniesione, choć świadek zeznał, że wniesione nie były.

Okoliczności te nie były przedmiotem postępowania sprawdzającego prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego . Skarżący nie uprawdopodobnił przy tym , by w odniesieniu do owych twierdzeń zachodziły podstawy uzasadniające podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego T. B. przewinienia dyscyplinarnego związanego z przekroczeniem granic przysługującej mu wolności słowa i pisma, wystąpienie których uzasadniałoby uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego zbadania Rzecznikowi Dyscyplinarnemu.

W odniesieniu do zarzutu nieuprawnionego wkroczenia przez radcę prawnego T. B. w kompetencje sądu należy zgodzić się ze stanowiskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego , który nie dopatrył się niestosowności w zachowaniu pełnomocnika. Zwrócenie uwagi sądu na niewłaściwe, zdaniem pełnomocnika strony pozwanej, określenie przez powoda wysokości należnej opłaty sądowej od pozwu i przedstawienie argumentów na uzasadnienie swego stanowiska jest dopuszczalne i stanowi normalną praktykę stosowaną dla dobra klienta i w imię ochrony jego praw.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania , że ocena sprawy dokonana przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jest poprawna i zasługuje na aprobatę. Czyny przypisywane radcy prawnemu T. B. przez skarżącego nie zawierają znamion przewinienia dyscyplinarnego bądź nie miały miejsca. Uzasadniało to odmowę wszczęcia dochodzenia na zasadzie art. 305 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Z tych przyczyn Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie z dnia 30 06. 2018r. o odmowie wszczęcia dochodzenia i na podstawie art. 70⁶ ust. 2 cyt. ustawy o radcach prawnych zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 1000,00zł obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

Zgodnie z art. 426§1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.